

Om rap og trap

Om rap generelt

Hip-hop og rap opstod i 1970'erne i New York-bydelen, Bronx, som en ny musikform og kultur – baseret på to nyskabelser: Musikken var (udover trommemaskiner) overvejende baseret på allerede indspillet musik. DJ'en kunne med to pladespillere mikse mellem brudstykker af musik med forskellige teknikker som scratch (den støjlyd som opstår mellem plade og pickup) og cut (gentagelse af små bidder af en plade). Dette kan fx høres på "The Adventures of Grandmaster Flash on the Wheels of Steel" fra 1981.

Musikkens vokale del var ikke sang, men rap – henover DJ'ens miks af musik *talte* MC'en i et rytmisk flow, gerne i parvist rimede linjer og næsten altid med et stærkt element af pral og reklame for DJ'en og MC'en selv.¹

I den senere indspillede rapmusik kan selve musikken godt være ny, men dels ville trommemaskinens beat typisk være musikken fundament, dels indgik der store mængder præindspillet musik i form af samples.² I senere rapmusik spiller samples nogle gange kun en mindre rolle, hvilket dels hænger sammen med de skiftende trends i rap, dels med de økonomiske udfordringer i forhold til at købe rettigheder til den samlede musik. I 1970'erne og 80'ernes rap var det udbredt at sample 1960'ersoul og i særdeleshed James Brown, bla. for at tage afstand til den samtidige pop- og diskomusik, men også for at låne noget autenticitet fra fx James Browns politiske bevidsthed (et eksempel kunne være Public Enemys "Rebel Without a Pause" fra 1988 der sampler Browns "Funky Drummer" fra 1969).

Ofte skelner man mellem hip-hop som navnet på den kultur musikken er indlejret i, og rap som navnet på selve musikken (både rappen og den underliggende musik).³ Musikken og kulturen opstod i en fattig storbyghetto og kan i den forstand ses som noget modkulturelt – noget der fremstår i opposition til mainstreammusik og -kultur. Også selvom senere rapformer har bevæget sig meget tættere på popmusik.

Der findes et utal af rapundergenrer, fx gangsta rap, jazz rap, consciuos hip-hop, emo rap, drill, grime mm. Herunder beskrives den nok vigtigste nyere retning, nemlig trap.

Trap

Trap opstod i og omkring Atlanta, Georgia, i 00'erne som en ny undergenre inden for rap med fokus på et langsomt tempo, en meget bevidst kunstig (og retro-orienteret) trommemaskinelyd med skramlet lilletromme/handclap og dybe stemte stortrommer. Hihatten er som regel ujævn i det den skiftevis anvender forskellige underdelinger i løbet af en enkelt takt, fx både 16.-dele, trioliserede 16.-dele og 32.-dele. Det samlede lydbillede er ofte uhyre dystert med mørke synth-figurer, stor rumklang og stort set udelukkende molprægede kirketonearter (æolisk, dorisk, frygisk). Ordet trap henviser et sted hvor der handles med stoffer, og trapteksterne cirkler typisk om narkohandel, vold, kriminalitet, våben, selvtægt og – som ofte i hiphop – en god del pral.

Således beskriver en producer traps musikalske kendetegn:

"Trap music employs multilayered thin- or thick-textured monophonic drones with sometimes a melodic accompaniment expressed with synthesizers; crisp, grimy, and rhythmic snares, deep 808

¹ http://jakobmjensen.dk/musikkurser/historie/rytmisk/hip-hop_2.html - 2.1

² Hvis man vil undersøge hvilke samples der indgår i rapnumre, er denne hjemmeside uomgængelig: <https://www.whosampled.com/>.

³ <https://www.redbull.com/us-en/types-of-rap>

kick drums, double-time, triple-time, and similarly divided hihats, and a cinematic and symphonic use of string, brass, woodwind, and keyboard instruments to create an energetic, hard-hitting, deep, and variant atmosphere. Trap may use a range of tempos, from 50 BPM (programmed at 100 BPM to achieve finer hi-hat subdivision) to 88 (176) BPM, but the tempo of a typical trap beat is around 70 (140) BPM.”⁴

Tidlige eksempler på traprappere er Gucci Mane og Jezzzy som kommer frem i midten af 00’erne. Med Waka Flocka Flames i 2010 bliver stilen for alvor kendt uden for sydstatene. I hans ”Live By The Gun” ses mange af de karakteristiske træk for trapmusikken. En af hans medrappere på dette nummer sidder i øvrigt fængslet i dag for drab og narkokriminalitet.

<https://youtu.be/SP2MeG95-Ko?t=288>

Live By The Gun Waka Flocka Flame feat. RA Diggs & Uncle Murda (2010)

♩ = 68

Vokal
Live by the gun, I'm-a die by the gun. Live by the gun, I'm-a die by the gun.

Vokal
Floc-ka. Floc-ka,

Synth.
Svagt hørbar:

Bas + ekstra synth.

Tr.

Vokal
Live by the gun, I'm-a die by the gun. A nig-ga shoot at me so you know I'm shoot-ing back.

Vokal
Floc-ka, Floc-ka, Floc-ka, Floc-ka, Floc-ka,

Synth.

Synth.

Bas + ekstra synth.

Tr.
Kun break 2. gang

⁴ https://en.wikipedia.org/wiki/Trap_music

Som det ses betjener hihatten i løbet af en enkelt takt sig af 4 forskellige underdelingsniveauer. Det ret modrytmiske og komplekse groove er præget af clavesrytmer og offbeat – og karakteristisk for trap er tempoet lavt, 68 BPM. Ligeledes er det karakteristisk at rappen synges snarere end tales.

Produceren på "Live By The Gun" har beskrevet trap således:

"Trap is just a culture that we created in the South," he tells. Growing up in Memphis and launching a production career in Atlanta as a teenager in the early 2000s, Drumma went from working with Southern heroes like Yo Gotti, Jeezy and UGK's Bun B, to working with international stars such as Busta Rhymes, Kanye West and Lil Wayne. "New York had its sound, the West Coast had its sound, and we didn't really have anything to stand for other than gospel, R&B and blues. Coming out of my city [Memphis], the biggest music influence is blues. And back in the Marvin Gaye days, we were known for Stax and the funk. Coming out of Nashville, the biggest influence is country. As far as Alabama goes, we're a music state but we weren't known for hip-hop. So for trap to come, it was a whole new movement."

As for the music itself, he continues, "The trap just feels dirty; it's that dirty, grimey 808 snare clap. There are only eight or nine instruments that make the trap sound, and then the music comes in with this gangsta, club feel. And the music hypnotizes. Trap is a lot like trance music, but it's Southern trance music. And most trap has scary music or some type of ambiance. Sometimes it makes me think of The Twilight Zone." He sings the eerie four-note melody. "It makes you feel like you're in a dark dungeon like you're in the trap itself."⁵

⁵ <https://www.musicorigins.org/item/trap-music/>

Paradoxically, despite trap openly embracing capitalism with its lyrics about success, fame, luxury, money, etc., its neoliberal pragmatism with its all-American and do-it-yourself basis enabled it to escape the monopoly of the big record companies that were controlling the music market. It was a way of saying “we don’t accept the rules of the game anymore, now we’re going to play it our way”. This meant questioning the functioning of the industry while, at the same time, making use of it. Trap music brings an end to the exclusivity of the record/object, previously considered as an exclusive piece of art and participates in the power of the global community, where the meta-tale or legitimising discourse on an ideological, social and political level, has been replaced by a plurality of small, fragmented narratives spread around every corner of the cybernetic world. There has been a gain in terms of musical democracy, but a loss in terms of the social message and the transforming power that hip hop could have in exchange for perpetuating individualism, consumerism and the artificiality of neoliberal values.

<https://lab.cccb.org/en/extremely-short-history-of-trap-music/>